

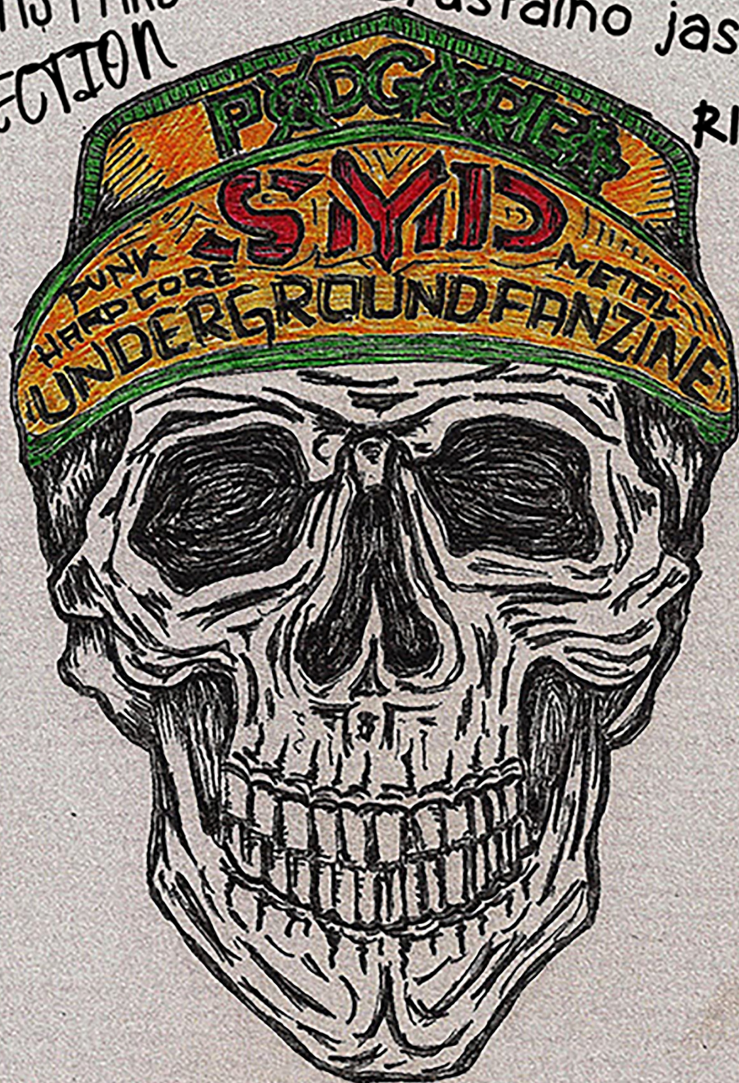
SMD NO. 1

MAID OF ACE

HELLBASTARD
REFLECTION

IRITATOR
crustalno jasno

RIKAVAC

KOLUMNJE, RECENZIJE, TOP 50

Ndeja za SMD je došla od Grbe i mene još za vrijeme Korone, tj malo kasnije, dok smo se spremali da snimamo prvi i jedini album benda GNAR. Po principu nešto on uradi, nešto sklopim ja, par stvarčica i to je to. Odužilo se dosta, a čišćenjem podataka sa kompa došao sam do ovog zaboravljenog foldera sa fotkama i svime što smo pripremali, a imali smo i naslovnicu koju je uradio Vele. U međuvremenu GNAR je prestao sa radom, a Grba i Vela prave bend MKZP koji je i dalje aktuelan. Ja sa Punkreasom i dalje obitavam scenom. Međutim u toku priprema za ovaj broj Grba i ja počeli smo novi bend koji se zove Mučin i koji je izbacio prvi EP! Donosimo neke intervjuje i tekstove koji mogu i sad da se čitaju, ali i za par godina. Korekciju i dizajn opet radi Lujo (u vrijeme Korone uradili smo MUD- hardcore specijal) i ovo bi bio nastavak naše muzičke pisanije, uz naravno mulj.net. Ono što se desilo kao presjek ovih godina jesu mnoštvo koncerata, novih bendova i izdanja i to je više teško pratiti, čak se i u CG pokreću stvari, dešavaju se novi ljudi, bendovi, festivali. SMD se rodio kao dodatan napor nas par da alternativa živi, i da ujedinjuje ljude istih misli i interesovanja. Neka ovaj broj bude uvod u neke nove priče koje ćemo donijeti. Uglavnom ko je raspoložen da piše ili da predstavi nešto za sledeći broj, kad bude, neka nam se javi.

*No racism, no homophobia, no sexism.
Freedom to all!*

*Dola, Grba
SXXMXD*

Malcolm
'Scruff'
Lewty

HELLBASTARD INTERVJU

Hellbastard su legende crust punk i trash metal scene. U intervju sa osnivačem benda Malcolm 'Scruff' Lewtyjem pričali smo o svemu važnom za bend. Malcolm je bez dlake na jeziku, a izrazio je veliku želju da nastupe na prostoru Balkana...

Dolazite iz grada Newcastle upon Tyne. Reklo bi se da to nije sami centar muzičkih zbivanja poput Londona, Mančestera, Bristola. Reci mi više o vašoj sceni.

Pa, Newcastle Upon Tyne je dao prvi blek metal senzaciju Venom, koji je uticao na Metallicu, Slayer, Celtic frost i mnoge, mnoge druge. Tako da ako moj grad nije centar muzičkih aktivnosti, koji je onda? Hahahah takođe smo dali ATOMKRAFT, WARFARE, ACCEPT, AVENGER, ENERGETIC KRUSHER, TOTAL CHAOS, THE NOISE TOYS, LINDISFARNE, THE POLICE, (STING), i mnoge druge muzičare, ne zaboravimo THE ANIMALS (House of the rising sun) a da ne pomignjem izdavačke kuće poput NEAT RECORDS, VOLUME RECORDS, CHAOS CONTROL. London ne predstavlja ama baš ništa za nas, i nikada nije, koga briga? Moj "Big Toot" je otvorio prvi HARDCORE/PUNK/METAL/THRASH klub koji se zvao "The Station" koji je na sjeveroistoku (Newcastle Upon Tyne/Gateshead) gdje su bendovi THE CLASH, ANTISECT, AMEBIX, ANTI CIMEX, CONFLICT, NAPALM DEATH, DOOM, CONCRETE SOX, GBH, FORBIDDEN, SACRED REICH, RAGE, KREATOR, SABBAT, SACRILEGE, SUB-HUMANS, MAU MAUS, BROKEN BONES, XPOZEZ, ONSLAUGHT, RIOT SQUAD, SVART FRAMTID, OI POLLOI, i stotine drugih svirali. Newcastle Upon Tyne/Gateshead i dalje izbacuje kvalitetnu muziku, izdavačke kuće, magazine i izdanja. Tako da možeš zabiti tvoj London i tvoj Bristol (živim veoma blizu Bristola) u guzicu. Hahahahaha. Ne mislim da te vrijeđam, ali Sjeveroistok je dao milion bendova koji su uticali na svjetsku muzičku scenu, i kako ja nisam lokalni patriota, poznajem i poštujem moje korijene i uticaje koji su mi pomogli da utabam put u na muzičkoj sceni koja je postala svjetski fenomen. Hellbastard se takođe pojavljuju kao gosti na albumima kao što su Rob Miller / Andy A-Droid Wiggins (Amebix) and Andy Sneap (SabbatHell/Judas Priest).

Kažu da ste miš Crassove politike i Slayerove muzike. Imate veliki uticaj u svijetu. Šta mi možeš reći o temama kao što su ljevica i desnica, politika, anarhizam, religija, distopijski pogled na svijet...

Veoma očigledan odgovor na ovo pitanje. Desnica je u porastu, ali ujedno su i smiješni. Svi znamo da su Trump i Boris ksenofobne rasističke pičke. Najbolje što danas čovjek može da uradi je da pobjegne negdje van grada, da nađe mjesto, da sam proizvodi hranu i da tako živi. Ili to ili da digne ruke jer svijet ide ka tom usranom distopijskom scenariju. Mi smo kao bend uvijek imali teme „životne sredine“. Najvažnija tačka razmišljanja cijelog našeg postojanja bi trebala da bude: Šta imamo ako zagađimo zemlju, mora, rijeke i šume, polja itd..? Sjebaćemo sve. Budimo iskreni ljudi su krivi za sve što se događa ljudima. Matematika je prosta - bez ljudi, svijet i životinje su oslobođene da rade svoje stvari, oslobođene eksploatacije i zlostavljanja od ljudi.

Šta danas misliš o Earache recordsu?

Znam koliko je teško održati izdavačku kuću i sve što dolazi sa tim. Imao sam izdavačku kuću i uspjeli smo da izdamo 11 albuma. Problem je što smo više ulagali nego što smo zarađivali, pa smo prestali. Earache je prepoznat po tome što muzičarima ne isplaćuje dugovanja. Stara priča zaista. Žalosno, jer kad su počeli bilo je to sjajno vrijeme za bendove i muziku generalno, ali mislim da su izgubili pravicu. Prestao sam da pratim šta izbacaju 1990. godine. Nemam mišljenje o tome stvarno, istina je da me nije briga. Naš bubnjar (Jon 'mad dog' Rushie) je također imao svoju izdavačku kuću, izbacao je puno grindcore albuma na svojoj etiketi 'GRIND ETHIC' ali je prekinuo, jer kopilad uvijek hoće da ga zajebu.

Pored ostalog, želim da te pitam za split album sa bandom Dresden. Mnogo dobar bend.

Bili smo na turneji po Americi i Eric ('Bitty') iz Dresdena je sugerisao da uradimo split na vinilu u boji. Pomislili smo da je to odlična ideja. Originalno to je trebalo d izda Profane Existence ali kada sam pogledao u „ugovor“ koji su nam ponudili, bio je jako loš, tako da je Eric to izbacio sam, Bog ga blagoslovio, on je sjajan tip.

Zašto je bend bio na pauzi dugi niz godina?

1990/1991 godine, uradili smo još jedan album za Earache records, tokom tog vremena naš bubnjar je sreo djevojku u Italiji kada smo bili na turneji sa Napalm deathom. Završilo se tako što je ostao u Italiji, oženio se, dobiju djecu itd.. Probali smo druge bubnjare ali jednostavno nije išlo. Bend je stagnirao i ja sam odlučio da osnujem drugi bend sa prijateljima stotine milja dalje u Plymouthu. Ironija je da se bivši bubnjar Hellbastarda vratio baš u Plymouth i uskočio u moj bend Nero Circus. Nakon nekog vremena i to je napustio i vratio se u Italiju. 2008 godine moj prijatelj u Los Angelesu napravio je Hellbastard Myspace fan stranicu i pokazao mi je. Vidio sam interesovanje pa sam poslije 16 godina pravljenja drugih bendova (Nero Circus,

Sidewinder, Heavy Water, The Dischargers, Moodhoover, King Fuel,...) odlučio da opet oformim Hellbastard. U roku od godinu ustalili smo postavu i radili novi album. Takođe odradili smo turneje po Evropi i Americi.

Imate i druge bendove?

Uvijek sam bio samo u jednom bendu u određenom vremenu. Nemam nijedan bend osim Hellbastard. Max, Jon i Richard svi imaju druge bendove sa kojima rade već godinama. Prije Hellbastarda imao sam bend 1979 godine i zvao se "Feeble Minded", onda sledeći bend u kojem sam bio "The Apostles", koji je izdao više albuma, EP-a i 7" i demo kasete. Nakon toga bio sam u bendu "Sons of vengeance" koji je bukvalno prerastao u Hellbastard. Između 1992 i 2008 godine formirao sam Sidewinder, Nero Circus, Heavy Water, Moodhoover, The Dischargers, King Fuel i svaki je od njih je išao na turneje i izdavao ploče osim King Fuel.

Šta misliš o punku danas, širok je pojam...

Hmmmm... teško pitanje. Anarho punk bendovi nose maske za lice sa utisnutim logoom na njima, jebena šala. Topljenje u laži. Patetično ustvari. *Punk Times have changed that is for sure.* Punk je postao moda kao i sve ostalo. Prodao je svoje jezgro radi veće dobiti. Punk je to što je. I dalje volim DIY etiku alternativne muzike.

Zato Hellbastard nakon fijaska sa Earache records nije potpisao nijedan ugovor its ni sa kim. Smiješno je to što smo zapravo postigli puno više nego većina „potpisanih“ bendova. To ti govori nešto o našoj iskrenosti, strasti i povezivanju sa DIY scenom.

Koje je tvoje mišljenje o britanskim društvu danas?

Britanija je brod koji tone. Trenutno konzervativna vlada rastura selo (HS2 sistem brzih vozova). Izgladnjuju siromašne i bukvalno ubijaju zabavu i industriju umjetnosti. Hipokrizija je na vrhuncu. Imamo konzervativnu vladu koja počiva na ubijanju životinja, uništavanju prirode, siljenju okoline i ljudi. Vlada - Lovcima je dozvoljeno da se okupljaju u stotinama bez maski, da jure i ubijaju životinje po selima a mi ne smijemo izaći iz kuće poslije 7 sati. Umjetnost i zabavna industrija je pod napadom od uvijek, ali su sada stvari došle do poda. Vlada - Torijevsko konzervativno govno kancelar Sunak je otvoreno rekao da „muzičari“ mogu jednostavno da traže drugi posao u javnom sektoru. Odvratna pička. Jebeš ih sve, šljam. Ubice koje ne jebu ništa osim njihovog bankovnog računa i statusa.

Da li ste ikada svirali na Balkanu?

Ne, ali voljeli bi smo! Svirali bi za let avionom, hranu, pivo i mali honorar. Nije problem. Niko nas nikada nije zvao tamo, ali kada bi zvao, došli bi ako možemo ikako!

Hvala za intervju!

Hvala što misliš na nas i intervjuišeš nas, bila je čast. Scruff. Jon, Richard, Max, Hellbastard 2020.

MY TOP 5 EVER

Nemanja
(Out of the
darkness [fanzine])

Unison
Death in the cradle

Malfunction
Walk among the sleepless
wood

Let's grow
Disease of modern times

Provokacija
Novosadska punk verzija

Dva minuta mržnje
Došao je kraj

KoGa
(debeli prečjednik)

Ramones
Ramones

Sex Pistols
Never mind the bollocks

Clash
Clash

Nomeansno
Wrong

Pegboy
Strong reaction

Ali...

Dabo
(Punkreas)

Pro pain
Contents under
pressure

Sick of it all
Scratch under surface

Agnostic front
Victim in pain

Exploited
Beat the bastards

Madball
Demonstrating my style

...5 mi je malo... Ne mogu Dead Kennedys ili RKL izostaviti iz tih top 5...

A od domaćih: Why Stakla - Nevin sam čovječe; Kud Idijoti - Mi smo ovdje samo zbog para; Pasi - Reci mi da li te boli; KBO! - Pozovi '93; My life / My dreams - demo (to je demo koji imam na kazeti odavno, nisam siguran da ima ime... Ali prekrasno nešto. Minor threat za sirotinju.)

RIKAVAC je metal bend iz Bara. Formirani su 2014. godine.

Reci našim čitaocima za početak šta je Rikavac, koliko postojite i šta ste ostavili iza sebe?

Rikavac je death metal bend iz Bara nastao početkom ljeta 2014 godine i čine ga

Martin Vukmanović - Ološ (bubnjevi), Marko Jovanović - Podmuklač (gitara) i Marko Vukmanović - Ucjenjivač (bas i vokal).

Prije Rikavca smo svirali u bendu Conspiracy uz još 2 člana. Kako je bilo teško uklopiti petoro ljudi za redovne probe nas trojica smo svirali za svoju dušu i tokom jedne probe Martin je rekao da trebamo nas trojica napraviti bend i da mu damo ime Rikavac jer kad može Nile može i Rikavac, što smo ja i Maša prihvatili vrlo rado i sve je krenulo nekako iz sprdnje sa sve scenskim imenima ali evo trajemo aktivno preko 6 godina što je za naše uslove za svaku pohvalu.

Za sad imamo 1 album koji se zove Rikavac, 1 split album sa bosanskim Govnitory-jem pod

nazivom Rika Govana kao i par singlova od kojih je zadnji Sterilizacija izašao 3. jula i to je uvod u nov materijal koji spremamo i za razliku od prethodnog sve će biti na engleskom. Bili smo također dio kompilacija Serbia Goes Heavy vol. 2 koju je izdao Serbian Metal Portal i Noise from hell vol. 20.

Napravili ste neku malu pauzu sa svirkama. Jeste li planirali nešto da radite nakon ove pandemije? Možda da skoknete do Podgorice pa da se zaigra uz GG-ja? hehehe

Trenutno nam je prioritet da se fokusiramo na novi materijal tako da o svirkama još ne mogu da pričam, iako mi fale. Pogotovo to kidisanje na GG-ja i pjevanje Kuku mene majko s publikom.

Namjerno smo napravili pauzu da ne vrtimo samo isti repertoar ali u zadnje vrijeme zbog virusa, obaveza i mnogih drugih stvari teško se organizovati ali uporni smo. Idemo lagano ali sigurno, izdat je singl za koji smo dobili samo riječi hvale i drago nam je da se sviđeo narodu smjer u kojem smo krenuli.

Jeste li imali prereke u toku rada?

Prepreka ima naravno od prvog dana, a nažalost postojaće i dalje. Najgora do sad je definitivno kad nam je ukradena i izlomljena oprema. Takođe jedino mjesto u Baru će možemo da imamo svirke je Dom Kulture, ali metal muzika nije prioritet pa smo često bili pomjerani vremenski itd. Bilo je još mnogo toga ali je to posebna i duga priča.

Koju svirku pamtiš kao vašu najbolju?

Najbolji je bio nastup pred oko 2000 ljudi na Bedem festu, to je osjećaj koji se teško može objasniti uz svo ono ozvučenje, binu itd. Odlično smo i odsvirali sve pjesme, reakcija publike je bila fina i dosta ljudi nam je poslije prišlo da priča s nama. Takođe 2 druga su uspjela da pobjegnu obezbjeđenju, da se popnu na binu i pjevaju s nama. Žao mi je samo što ostali festivali ne žele (da se ne izrazim poganije da nemaju MUDA!) da podrže metal scenu Crne Gore jer smo te noći na Bedemu svirali uz Abhoth i Vizant, a podrška i davanje prostora domaćim bendovima je ključna stvar da mladi bendovi ne bi odustajali lako kad vide da su im skoro sva vrata zatvorena. Sumnjam da će se išta promijeniti povodom toga, ali šta je tu je.

Top 5 basista i zbog čega?

To su basisti omiljenih bendova, mada opet teško je izdvojiti kad je mnogo njih uticalo na mene. Ali npr u januaru 2006-e sam dobio cd sa diskografijama 10-ak bendova i prva trojica su još od tad omiljeni.

1. Altti Veteläinen (Eternal Tears Of Sorrow) zbog njega sam počeo da učim i skrimovanje, tad je to zvučalo očajno ali sam dosta napredovao od tad.

2. Pete Steele (Type O Negative) mislim da riječi nijesu potrebne za njega.

3. Teemu Hautamäki (Charon) među najboljim gothic metal bendovima i meni definitivno omiljeni. Njihovu majicu sam nosio na maturi tako da se morao nać na spisku.

4. Mikael Larsson (Lake Of Tears), jednostavno mi bas preljepe zvuči u svakoj pjesmi i uživo gazi.

5. Merle Allin (Murder Junkies) jednostavne i genijalne bas dionice, njegov rad uz GG-ja gazi i Bite it you scum bi mogao satima da sviram a da ne dosadi. Takođe poslije GG-jeve smrti bend ima dobrih pjesama.

Postoji li neki bend koji toliko volite pa bi da zvučite kao oni ili ipak želite da budete što više originalniji?

Nikoga ne želimo da kopiramo ali npr. sva trojica volimo Hypocrisy i Bolt Thrower tako da se ugledamo na njih. Volimo taj old school death metal zvuk.

Šta misliš o novim metal bendovima i regionalnoj metal sceni?

Uvijek je lijepo videti da postoji želja da se stvara muzika. Često se bendovi raspadnu brzo jer vide da nema ljeba od toga i da je cimanje ni za šta. Od novih mi

se sviđa Morana, album Prazna trpeza moje pustoline je dobar, pogotovo pjesma Pustolina.

Što se regionalne scene tiče imaju malo bolje uslove za rad od nas iz Crne Gore jer imaju mjesta đe da sviraju, ne zavise od par lokala i njihovi festivali ih podržavaju, imaju prostora da se pokažu i dokažu. Slabije sam upućen u baš nove bendove (nastali u zadnje 2-3 godine) ali ima masu dobrih bendova koji već godinama pokazuju svoj kvalitet i izbacuju dobru muziku.

I za kraj mi reči kad možemo očekivat taj full album ljev mu poljubim?!

Ne mogu sad da dajem tačan datum ali nadam se u ove 2 godine. Samo strpljivo, nećemo da žurimo i sklopimo pjesme samo da bi ih izdali, a uz to smo dosta ozbiljnije pristupili komponovanju, snimanju i napokon ćemo bit u mogućnosti da snimimo bubanj pošto smo do sad zbog ne uslova morali kucat. Kad budemo zadovoljni odrađenim izbacićemo ga. Do tad, rika se čini!!!

Koji ti je omiljeni domaći, a koji strani bend?

Teško je izdvojiti samo po jedan. Kad se izuzmu crnogorski bendovi koji su uvijek na prvom mjestu (biće da radi patriotizam u meni) najviše volim Stribog. Od stranih ću izuzet bendove gore pomenutih basista i neka bude Woods Of Ypres.

Reflection

REFLECTION su screamo hardcore punk bend iz Gornjeg Milanovca.

Bend koji je već ostavio trag na alternativnom nebu regiona.

Osnovani su 2017 godine. Bend čine Jovan Lješević – vokal, Miloš Banašević – gitara, Miloš Radosavljević – bas i Nikola Jovanović – bubnjevi

Pozdrav Lješo! S obzirom na to da imate demo iz 2017-e i full album Different paths iz 2019-e mogu reći da svirate veoma kvalitetan melodični hardkor pank. Od kojih bendova najviše crpите inspiraciju u muzičkom dijelu?

Sada evo već ima 3 i po godine od kako bend postoji, za to vreme smo izdali DIY demo iz 2017. koji se sastoji od 2 pesme i naše prvo studijsko izdanje pod nazivom Different Paths na kome ima 9 pesama. Naša muzika nije zahvalna za svrstati je u neki konkretan hardcore ili punk podžanr, tako da bih to ostavio slušaocima da procene. Uticaja svakako ima što je normalno i jako bitno za svaki bend ali ne mogu izdvojiti bend jer se sluša svakakva muzika. Velikog uticaja svakako imaju bendovi sa zvukom neke novije melodične škole talasa mid 2000' kao i sa druge strane nešto mračniji emo bendovi 90tih,

taj neki spoj. Nadam se da smo za ove 3 godine donekle uspeli da postavimo neki svoj zvuk i mali pečat prepoznatljivosti.

Odakle dolazi inspiracija za tekstove?

Inspiracija za tekstove dolazi periodično i tu ima tekstova sa više različitih tema, dakle dosadašnji tekstovi nisu pisani konceptualno već po prirodnoj inspiraciji, raspoloženju i osećaju u trenutku pisanja. Za mene je jako bitno da pišem o stvarima koje osećam i da me tekst zajedno sa muzikom šljaka, samim tim kapiram da će i izvedba pesme biti bolja a tekst utopljeniji u sam zvuk i vaji.

Kako se drži lokalna hardkor scena u Gornjem Milanovcu? Postoje li neki bendovi koje bi izdvojio?

Gornji Milanovac je mali šumadijski grad sa 30 hiljada

stanovnika, ali sa lepom tradicijom što se tiče alternativnih bendova. Nažalost, trenutno stanje u gradu je takvo da se ne možemo mnogo hvaliti sa aktivnim hardcore-punk bendovima jer ih baš i nema sada, ali svakako postoji uslovno rečeno mala masa koja prati ovakvu vrstu muzike, posećuje svirke i daje svoj doprinos širenju ove kulture.

Koju svirku pamtiš po najljepšoj atmosferi a koju po najgoroj zbog čega?

Hmm, nisam siguran... Msm da bih za najbolju morao da uvrstim dve. To su promocije našeg albuma u Gornjem Milanovcu u klubu Ljubitelj 21. decembra 2019. godine i promocija u Novosadskom klubu CK13 1. februara 2020. sa još par drugarskih bendova. Oba kluba su bila puna i atmosfera je bila više nego sjajna i pozitivna. Svi smo svesni da je prošlo i da će se teško vratiti to vreme iz perioda domaćih bendova poput Hitman-a, Lets Grow-a i mnogih drugih na čijim je koncertima atmosfera bila totalni haos, ljudi su danas dosta statičniji tako da je i ovo strava. Za najgoru, ne znam možda nastup na Festivalu Srpskog Podzemja na Sajmištu u Novom Sadu, jer smo nastupali u 6 popodne a ispred bine bilo više fotografara nego publike, neka bude taj nastup ako pričamo o atmosferi tokom svirke.

Jeste li ikad kao bend razmišljali o dolasku u Crnu Goru? Ako ne na sviranje, barem na par piva hehehe

Zašto da ne, bilo bi kul doći u CG jednom i kao bend, nažalost do sada nismo imali nikakve pozive da bi se iscimali za taj put. Ali ako se ukaže prilika i privatne obaveze nam dozvole, dolećemo

Koje bi bendove sa EXYU scene izdvojio kao vodeće kad su u pitanju podžanrovi hardkora i pankaa?

To je subjektivna stvar i zavisi i od ličnog ukusa ko kakav fazon voli, ali svakako ne bih upotrebio rec "vodeći". I dalje

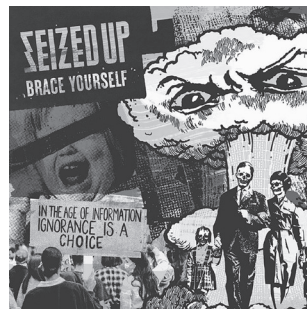
ima dosta strava bendova sa velikim stažom koji i danas šljakaju al' ako bih gledao na uslovno rečeno neke novije bendove koji su aktivni, po njihovoj autentičnosti bih možda izdvojio par različitih bendova kao sto su. Ponor (Zagreb), Apsurd (Beograd), Technicolor Lies (Beograd)

Da l' ste razmišljali o svirkama poslije pandemije?

Naravno da jesmo i jedva čekamo da se ovo govance okonča kako bi se stvari vratile u normalu. Jasno je da su svirke i sve što ide uz njih stvari koje nam generalno svi- ma nedostaju.

Kakvi su planovi za ubuduće? Da li možemo očekivat' album ili neki EP?

Mi radimo na novim pjesma- ma i imamo nešto gotovo. Svakako nećemo prestati jer inspiracije imamo, a to je bit- no. Tako da mogu sa sigurno- šću da kažem da ćemo imati i naše drugo studijsko izdanje, ali da li će to ponovo biti al- bum ili EP sa nešto manje pe- sama teško je reći. Zависи od više faktora i kako to izdanje budemo koncipirali kada za to dođe vreme. Svakako ćemo se potruditi da ne prođe još puno vremena do narednog izdanja.

Seized Up - Brace Yourself (Pirate Press, Vinyl)

Seized Up je bend sadržan od članova bendova Bl'ast, Good Riddance i The Distillers. To je prva rečenica koja stiže uz paket Pirate Press recordsa koji je izdao ovaj album. Mislim da je to najjača karta ovog benda - prošli bendovi. Klišeizirani HC, koji nudi teme sjebane Amerike, distopije kroz zvuk koji dosta podsjeća na Circle jerks. Album je stvarno super odsviran uz to je ispeglan i to je sve pod konac. Ali mene ovo ne mrda. Nije ni loše, a nije ni dobro. Mnogima je to utisak, da Amerika nekako stagnira sa zvukom. Međutim američki bendovi se bune, bar većina i to je za pohvalu!

Dropdead - Dropdead 2020 (DIY, CD,LP)

Bend postoji od 1991 godine i sa Rhode Islanda su. Crust, d-beat, hc. 23 pjesme u 24 minuta. I ako se očekuje klasični dbeat, meni ovo više liči na američki klasični hardcore. Nekako mi ovaj žanr uvijek više leži za evropske bendove i evropski izgovor, bio on švedski na engleskom ili klasični kokni izgovor, američki nešto ne mogu da povežem sa ovakvim žanrom već mi odmah smekša opštu sliku, što ne znači da je album loš, naprotiv, ali ako ga samo gledamo kao pravi američki hardcore ima smisla. Pjevaju o distopiji, desnom ekstremizmu i sjebavanju svijeta. Nije loše!

Necrot - Mortal (Tankrimes, CD, LP)

Oklenska trojka Chad Gailey, Luca Indrio, Sonny Reinhardt nastali 2011 godine imaju novi album. Ubitačni death metal/black, crust kako god očete. Gazi i ubija. Iskusni u onome što rade i tačno se vidi šta im je cilj. Produkcijski totalno svedeno na ukus i atmosferu onoga šta žele da postignu i to je pun pogodak. Energije ne fali. Pjesme duge i natrpane blastingom, soloima, a opet sve u granici dobrog. U moru zajebancije i mudrovanja, ovo je pravi old school za sve ljubitelje ekstremnog zvuka. Otpanji!

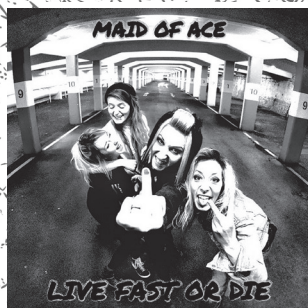
Sursis! - Entre pertes et profits (DIY, bandcamp only)

Bend iz Caena koji je preporučila stranica American Oi!. I treba da preporuče jer Amerika trenutno nema ovako dobar bend. Šalim se! Ali isto nema. Francuzi ubijaju. Ovo je pravi sirovi Oi!, 4 pjesme onako kako bi trebalo da zvuči ovaj žanr. Predviđa im ova ista stranica da će ubrzo ovo izaći i u fizičkom izdanju i da će se ljudi zakačiti za njih u šta ne sumnjam. Čuje se da su to počeci ali oni iskreni, sa nesigurnim, ali uvjerljivim pjevanjem, osnovnim ritmovima i produkcijom, ali to čini muziku. Ostaje nam da vidimo šta će biti sa njima u budućnosti.

sursis

entre pertes et profits

Mad of Ace - Live fast or die (CD, LP, HPS Music)

All girl, all sisters bend. I njih sam nekako uvijek preskakao. Vjerovatno jer su zadnjih godina bili na svakom plakatu za punk festivale. Međutim dao sam im šansu sa novim albumom i uopšte se nisam pokajao. Sestre ubijaju, stvarno. High fueled punk rock. Vokal neodoljivo podsjeća na

Brody Dale iz Distilersa, ali to je samo dobro. Pored toga one stvarno dobro sviraju i zvuče, i ako su upola ovako dobre live to je sigurno odličan koncert, plus imaju muda. Jedan od dražih albuma koji vrtim zadnje vrijeme. U moru albuma koji se danas slušaju sa preskokom ođe je svaka pjesma slična u smislu da nije dosadna i da nosi, pa tako prođe cijeli album. One su iz Hastingsa i zovu se Alison, Anna, Abby i Amy. Kapa dolje!

Takers 'N' Users - Tales of this town (CD, LP, Randle Records)

Ojčina iz Belfasta. Nešto nisam obraćao pažnju na njih, al vidim da su prilično etablirani na Ostrvu. Naročito mi se uvijek sviđalo sve što dolazi sa Irskog ostrva, nekako ima taj dodatni šmek. 11 pjesama. Pa šta znam, kad ne zvuče kao Booze and glory dobro je. Album otvara takva pjesma sa nekom peglanom produkcijom i melodijom, ali već se kasnije stvari mijenjaju i ima par vrlo zanimljivih i sirovijih pjesama koje su mi bliže. Hit mi je svakako Hometown Heroes, neodoljivo me podsjeća na neke Yu Oi! bendove. Još jedna stvar koja mrda jeste Stereotype. Možda bi još vokal mogao da zvuči irskije, jer ima dobru boju za žanr. U suštini slušljivo, možda najbolje za auto, iako ne vozim!

The Young Ones - Cream of the crop (Contra Records, 12" CD, LP)

Zanimljivo da za bend piše na njihovoj stranici samo da je sa juga Holandije. Mislim nije ni važno. Izdali novi snimak. K'o da su iz sred Londona. Vuku na Rejectse. Ali meni tako prija ovaj zvuk. Singalong, tribina, ulica. Gitarista je odličan, ima zanimljiva rješenja za žanr. Gitara ima taj street rock šmek. Baš dobro spakovano. 7 pjesama brzo prolete, i valja ih pustiti na repeat. A vidim da su prilično aktuelni bili prije korone. Kako i neće, ovaj zvuk svuda prolazi. Od sad su obavezni na plejlisti, a vraćam se natrag da čujemo ostala izdanja. Obećavaju.

Bolesno Grinje - Last Grinjober (Bizarre Leprous Production, CD)

U martu su nakon 20 godina ovi Puležani rekli zbogom, i to ovakvim albumom. Onda nema za čim da se žali. Ovo je više nego u stilu. Žestoko razbijanje svega. Plus zvuči perfektno. Grind u top izdanju. 16 pjesmetina koje se dugo vrte po plejlistama. Scena regiona gubi puno ovakvim potezom, ali opet kažem album... Ma nemam više šta da dodam! Perfekcija.

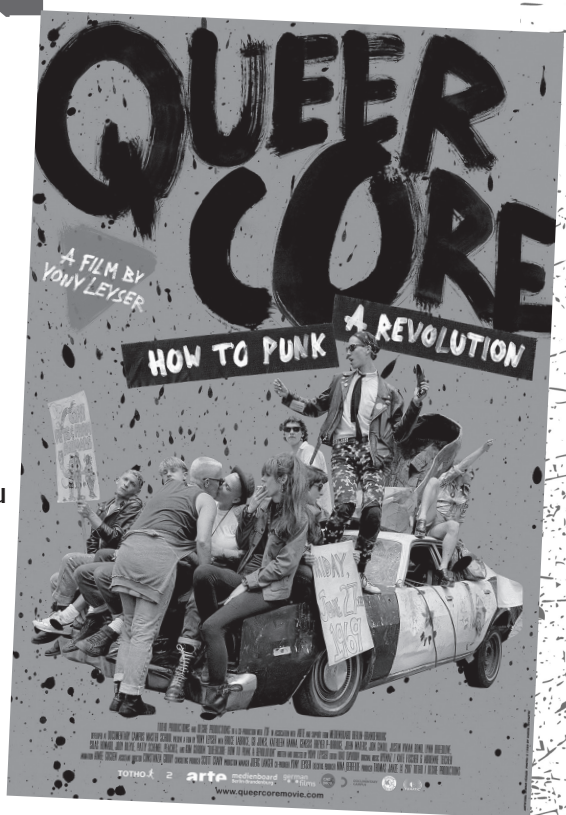

queerCore

How to punk a revolution

Film koji je uradio Yony Leyser i čija je zemlja nastanka filma Njemačka, ali se film bazira na američkom kulturnom polju. Queercore je film o nastanku tog pokreta i motivima gej ljudi da se izraze i u okviru punk muzike i ideologije kako god ko gledao na to. Naravno ne bih ni gledao da imam bilo kakav problem sa tim. Ali ako vas ne interesuje sociološki, aktivistički već samo muzički, u ovom filmu nemate šta da tražite. Vrlo mali broj bendova se pojavljuje, a da budem iskren, meni su bili totalno nezanimljivi. I ako je ovo film o samim počecima

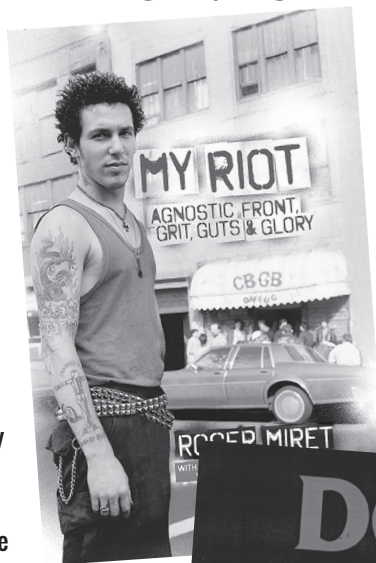
i pokret se razgranao, kao i kod svakog žanra objašnjavaju se porivi za njegov nastanak. U filmu pred kraj objašnjavaju povezanost sa Riot girl pokretom koji su nastali gotovo pod sličnim principima. Zanimljive teze filma jesu kada kažu mi smo kao gej ljudi bili zgroženi gej estetikom koja je vladala, disko muzikom i svim onim što je stereotipno, pa smo odlučili da gej ljude uključimo u punk muziku. Na početku se pokret zvao Homocore. Zanimljiv je osvrt na cijeli fanzinaški aspekt koji je bio glavni medij da se ta poruka širi. Kao ljudi koji su zaslužni za pokret pominju se G.B. Jones, Bruce LaBruce kao i bendovi Dicks, Tribe 8, Pansy division koji je išao sa Green day na turneju, i svjetski popularni Gossip i Peaches pored još nekolicine. U ime Riot girl pokreta pojavljuje se Kathleen Hanna koja za oba pokreta kaže - mi smo se u javnosti predstavljali kao da nas ima 5 miliona, a u suštini bilo nas je 5. Povlače se naravno paralele sa politikom, macho punk scenom, hardcore-om, i filmom. Film je u suštini o tome kako se razvijala gej punk estetika na početku kulturne revolucije u Sjevernoj Americi od 70-ih na ovamo.

ROCK BOOK

Roger Miret – My Riot

Jedna od knjiga koju sam sa nestrpljenjem čekao da je pročitam je My Riot, Roger Mireta. U zadnje vrijeme izašao je i film o Agnostic frontu, Gothfathers of hardcore, ali ovo je ipak više intimnija priča i nadogradnja filma do detalja ispričana od strane frontmena Roger Mireta. Stvarno filmska priča, da nema muzičkog dijela u njoj mogla bi da se zove Bande Njujorka. Njegov prelazak iz Kube u Ameriku i život u konstantnom strahu izazvanim porodičnim nasiljem i životom na ulici ovog metropolisa krajem 70 i 80ih godina prošlog vijeka. I o tome kako jedan tinejdžer otkriva punk rock u godinama kada je ovaj virus preplavio i Ameriku, i o počecima same hardcore scene, bendovima, klubovima. Zaista do detalja ispričan životni put u kojem se prepliče život i muzika. Takođe dosta pikanterija vezano za druge bendove i ljude koji su prolazili kroz Agnostic front. Imamo recimo priču o tome kada su bili predgrupa Motorheadu, i kada su ih prekinuli, jer su kako kaže zasijenili glavni bend, ili kako su recimo dok su stvarali album Kirk i Hetfid iz Metalike došli na svirku i sreli se sa Miretom dok je Agnostic izbacio album Liberty and justice for... i u priči između njih pomenuli su i to kako traže naziv albuma, da bi kasnije izašao And justice for all. On kaže da je moguće da su tu pronašli inspiraciju, u Agnosticovom nazivu. Imamo jedan veliki dio knjige koji je proveo u zatvoru zbog dilovanja narkotika, i to je još jedan film u filmu. Čitaocu, kao i autoru u dosta situacija je mnogo čudno kako je uopšte sve te stvari preživio: porodično nasilje, narkotici, tuče koje su bile više nego česte, a kamoli to da je opstao toliko godina kao pjevač ipak kutnog benda u okviru svog žanra. Međutim, bilo je par pauza i u njegovom pjevanju i sređivanju života. Svakako je puno stvari koje se ovdje ne mogu pobrojati, a zanimljive su. Knjiga se čita u dahu, i nije striktno muzička, već prava životna biografija. Međutim ukoliko je neko čita isključivo iz muzičkih razloga puno saznaje o sceni.

**DO
WHAT
YOU
WANT**
**THE STORY OF
BAD RELIGION**
BY BAD RELIGION WITH JIM RULAND

Do what You want: The story of Bad Religion Jim Ruland

Bad Religion! Dobili smo knjigu o jednom od najvećih pank bendova. Jim Ruland je autor knjige. Međutim knjiga je mahom ispisana intervjuima koje je radio sa bivšim i sadašnjim članovima, a njih je dosta. Samo je 5 bubnjara prošlo kroz bend. Zanimljivo je da su svi učestvovali i dali svoje viđenje rada, međuljudskih odnosa i sve ono što se bendu dešava, jedino je bivši gitarista Greg Hetson odbio da učestvuje u knjizi, tako da je ostala mistika zbog čega? Na kraju mnogi ne znaju ni njegove razloge odlaska iz benda, spekuliše se da je razlog alkohol i predrasvodne okolnosti. Bilo kako bilo, dobili smo zaista presjek svega važnog što se desi jednom bendu za 40 godina rada. Jim je dobro baratao svojim viđenjem stvari tako da je dosta objektivan narator i vidi stvari skoro kao da je i član benda što pokazuje koliko je intezivan rad bio na knjizi. Nešto drugačiju ali isto tako dobru knjigu uradio je ranije sa Keith Morrisom, pjevačem kulturnih Circle Jerks, koji je isto pričao par anegdota o Bad Religionu, a upravo je Circle jerks napravio sa pomenutim Hetsonom, tako da su se ova dva benda često preplitala. Otrprike polovina knjige je otišla na prvi period benda do potpisivanja za major label Atlantic - Sony, što je svojevrsna prekretnica benda, kada su postali mainstream. I svrha knjige je da se da pregled onoga što fanovi i ljudi koji slušaju bend manje, a to je zapravo taj prvi dio karijere, nalaženje članova benda, traženje zvuka i sve što prati početke bendova. Ni u ovoj knjizi nije zaobiden dio sa zavisnošću, što je svojevrsna ispovijest članova. Obradene su i te turbulencije. Mnogo je teško napisati knjigu a da se pokrije toliko godina karijere i da se sve kaže, međutim ovdje se to dobro uspeva. Naročito teška okolnost jeste što bend ima 14 studijskih albuma. Pa samo o njima da se kaže par rečenica ode 100 strana. Ali smo dobili fini uvid na okolnosti u kojima su stvarani, način na koji su nastajale pjesme, i u kakvom su međusobnom, ličnom i mentalnom nivou bili svi dok su ih pravili. Pored svega toga čak imamo i priče o tome kako su nastajali solo albumi pjevača Greg Graffina, kao i kako je tekao njegov akademski put do profesora antropologije i biologije. Posebna stvar u knjizi jeste saga o nastanku i razvitku Epitaph recordsa gitariste Greg Gurewitsza, koji se prepliće kroz cijelu knjigu. Zanimljiv osvrt kako je od ničega došao do milionskih tiraža bendova Offspring, Green day, Rancid, Pennywise i drugih. Teško je sve sabrati šta se sve pročita, a da se ne izostavi ponešto važno. Meni najbolja stvar jeste detaljni opisi motiva i načina kako su nastajale kultne i vanvremenske pjesme Sorrow, Generator, Infected, Anesthesia, American Jesus, Fuck Armageddon, Punk rock song i mnoge mnoge druge. To je zaista blago pročitati, jer se totalno mijenja percepcija koju smo do tada imali o tim pjesmama. Na kraju ko god ovo štivo pročita promijenice definitivno percepciju benda, jer je Jim uspio da napravi odličan insight u život benda.

IRITATOR

Iritator je ekstremni grind bend iz Maribora formiran 2015. godine. Imaju puno izdanja koja se mogu čekirati na bendkempu. Članovi su Ivan - drums/vox, Šuen - bass, Tim - distorted bass.

Zdravo Ivane! Reci mi za početak šta je iritator i od kad postojite?

Zdravo brate Nemanja.

Iritator je grindcore bend koji je nastao 2015. godine u podrumu prijatelja i suustanovitelja benda. Prve 2 godine svirali smo kao duo bend, a u 2017 dobili smo i basista. U početku 2017 kitarist i vokal napustio je bend, tako da do 2019 svirali smo samo ja na bubnjevima i vokalima i basist. U oktobru 2019. napustio je bend i basist. Od kraja 2019-e bend smo nanovo formirali ovaj put u punom sastavu i sada smo bolji nego ikad hehe.

Šta ste ostavili iza sebe za te godine rada?

Ostavili smo pun kurac nekih izdanja, a od prvih 2 godine malo smo oficijalno izdali. Ima demo 2015, prve snimke Iritatora i svi komadi odsvirani su bili u totalnoj improvizaciji. Eto sada znaš kako je nastao naš hit Rajko je spizdu iz psihiatrije hahaha. Sljedeći je bio demo 2016, tamo smo prvi put napravili komad Kad so pankeri počeli svirat grind, napravili smo i cd Valentine's special za moju curu jer nisam znao što da ji podarim za valentinovo jer nisam imao para hahaha. I tako, dobila je cd. Prvi ofišl demo bio je Disco grind i napravili smo još par splita z grupama CookiexCunt i Anal Sexecution (moj noise-core projekt) i live album Live in krško. Onda bio još split sa Mifur (uporabili smo snimke iz 2016) i EP Polsko meso. Bili smo i na kompilaciji Kriki iz kleti koja je izašla na vinilkama. Zadnje stvari su album Drek! i 3-way scum split sa grind drugarima Trobec i FTD.

Ranijih godina, Slovenija se mogla pohvaliti izuzetno dobrim punk i grindcore sastavima. kakva je scena danas?

Da, imali smo vrhunske bendove u 80ih i 90ih. Isto i u 2000ih. Danas scena je moćna ali najviše u Ljubljanskih koncima. Naći će se i kakav bend u primorskih koncima ali u Mariboru na primjer scena je mrtva. Iritator smo jedini bend koji svira grindcore u Mariboru. Ovo je žalostno. I Ne gnjavi jedini smo koji sviramo onaj pravi old school punk. Ima i par drugih

“punk” bendova u MB ali nije to to. Ali dobro ako gledamo sve-slovenska scena još je moćna, još se borimo i nećemo se nikad predat!! Hehe.

Ima li kojih propusta u sceni koje bi htio popraviti?

Hmmm... da i ne... Više zajebancije u tekstima, to definitivno. Jer je previše političkih tekstova u panku ne samo kod nas u Sloveniji nego širom sveta. Treba da budu svako-ko, samo manje. I trebali bi da budemo svi zajedno. Nema veze ako si kraster, oi, metalac, hardkorovec... trebamo se združiti i podržavat jedan drugog. Eto ovo je moja priča haha.

Koji bendovi su tvoji uzori?

Definitivno Patareni i Cripple bastards. Ali ima još drugih bendova kao Nula, Debeli samuraj, Odpadki civilizacije, Impact,...

S obzirom na to da imaš jednu ruku, da li ti to otežava sviranje bubnja ili si se navikao?

Pa ništa me to ne otežava jer sam se tako rodio. Uvijek sam imao neki muzički i umjetnički dar. Prvih par godina kad sam počeo svirat bubnjeve bilo je više manje zajebano, zato što nisam imao ni bubnjeva ni prostora za prakticirat. Svake toliko prakticirao sam u muzičkih trgovinama, ali brzo su me bacili van jer su me imali pun kurac hahaha. Ali sad navikao sam se i još se učim novih stvari. Malo je bio problem kod Iritatora kad sam preuzeo vokal i bubnjao ali i to je prošlo. Sad sam samo na vokalima i tako mi se i sviđa.

Još sviram bubanj kod Ne gnjavi i kod Anal Sexecution. I nije mi problem nego uživancija i anti stres terapija haha.

Šta je za tebe grindcore?

Grindcore je za mene totalni fuck off svemu što postoji. Čista anarhija, kaos i destrukcija muzičkih standarda i zvuka. Baš to najviše volim.

Da li je Iritator bio aktivan sa svirkama prije pandemije?

Prije pandemije da. Svirali smo na Breka festu i par koncerta odsvirali smo u Pekarni u Mariboru. Ali sad kad je pandemija, nismo imali te opcije.

Čujem na vijestima da je situacija sa virusom kod vas baš teška i da vam opet uvode karantin i brane slobodu kretanja. Kakvo je tvoje mišljenje povodom toga?

Da, opet smo u pizdi zbog korone. Uveli su nam i policijski sat, zatvorili kafane i trebamo imat ove kurčeve maskice i kad smo vani. Moje mišljenje prema tome je da sam PROTIV policijskom satu i nošanju maskice vani. Sve to mi jako ide na kurac! Sve je to samo politička igra i totalna kontrola naroda. Nabijem jih na kurac sve!

I za kraj mi reci radi li se na novom izdanju?

Da radimo nov demo, koji se zove We live to hate you all. Treba nam nasnimat još par komada ali nadam se bude izdano sve u teku sljedećeg tjedna.

CRUSTALNO JASNO

CRUSTALNO JASNO su bend iz Mo-
stara. Jako poznat bend među lju-
biteljima ekstremnijeg zvuka. Postoje
od 2013. godine. Članovi su DeBelly
- vokal i bass, Džontra - bubanj

Pozdrav Luka!

**Za početak mi reci kako bi objasnio
zvuk tvog benda nekom ko apsolut-
no nije upućen u vaš rad?**

Hmm dobro pitanje hahah

Možda ovako: pitao bih tu osobu
da li je slušala Beatlese i nakon što
odgovori da nije rekao bih da naš
zvuk nema veze sa njihovim i da
je CxJx bend koji oskuduje svirač-
kim znanjem, ne poznaje sviračke
tehnike niti dobro držimo ritam, a
imamo samo ritam sekciju i volimo
svirati brzo (ponekad i brže). To sve
je dovelo do toga da sviramo/zvuči-
mo sirovo, kratko, glasno i pretežito
nejasno sa frustriranim, vrištećim
vokalima (ponekad se samo derem)
i tekstovima socio-političke temati-
ke (uglavnom,.. opet). Eto.. ja tre-
nutno ne znam objasniti ni bolje ni
preciznije. Nikola bi to kao profesor
sigurno bolje napravio.

**Odakle ideja da se svira crust
i ko su ti (vam) uzori?**

Htjeli smo svirati brzo i glasno sa
društveno angažiranim tekstovima,
ali potpuno neopterećenim rimom tj.

sa naglaskom na poruku u tekstu, a ne na ljepotu stiha, mjere, vrste rima, rimu uopće i slične kerefeke. Crust smo u to vrijeme poprilično slušali i zato nam se crust i učinio kao najbolji izbor. Naravno, na kraju to nije ispao najčišći crust, a s vremenom su neke novije pjesme potpuno odlutale sa tog smijera. Sada se opet vraćamo na brzinu i vrisku.

Što se tiče bendova koji su najviše utjecali na moju (iako dio sigurno vrijedi i za Nikolu) sliku i koncept crusta to bi bili AK47, Ljubiša Samardžić, Krvavi Mandat, Spiridon Mekas Crust, ali svašta se slušalo i sluša. Teško mi je navesti "uzore" jer nikada nisam tako gledao na to. Vjerujem da nešto ostavi utjecaj na mene u periodu dok to slušam, ali stvarno nisam nikada imao neke uzore u muziciranju. Što se pisanja tekstova tiče tu mogu odgovorno tvrditi da su velik utjecaj imali bendovi koje sam gore naveo ali i Razlog Za i Abergaz, a i (naročito prvi album) Pestar-zt,... baš je nezahvalno nabrajati. Ako ćemo realno, pun kurac toga je ostavilo utjecaj na nas i naš zvuk. Na mene posebno regionalna punk scena, na Nikolu i ne baš u tolikoj mjeri i nek se tu zaustavi odgovor na ovo pitanje haha.

Ako se ne varam dvojica vas je u bendu? Zašto ste se odlučili za zvuk bez gitare?

Da, dvoje nas je, duo smo. Na početku smo trebali biti trio, međutim gitarista se dugo nije uspio dovući na probu pa smo ga prestali zvati, a i već smo imali par pjesama i shvatili da nam

nitko više ni ne treba i da nam se zapravo jako sviđa kako to sve zvuči.

Jeste li imali svirke van Mostara i Bosne u globalu?

Imali smo svirke i van Mostara i van BiH, bilo bi pomalo bezveze da nismo, pa je li tako? Svirali smo u Sarajevu, u Zenici na Smetovima, u Jablanici, Tuzli, Beogradu, Subotici, Somboru, Đakovu, Zagrebu, Rijeci, Zadru i vjerujem još ponegdje.

Koje svirke su ti ostale u najljepšem sjećanju?

A meni u dobrom sjećanju ostaju svirka u Sarajevu na Winter Hardcore Madness festivalu gdje je atmosfera dok smo svirali bila stvarno odlična. Drago mi je sjećanje na svirku i druženje u Somboru, u Rijeci nam je bilo odlično!, u Zagrebu isto, posebno zbog aftera u backstageu i najduže sesije viceva na svijetu valjda. To nikad neću zaboraviti, a neće ni Nikola hahah. I drage su mi sve svirke koje smo imali u baru (naglasak "u baru" ne u sali) OKC Abrašević u Mostaru. Svaki put bi bila neka opuštena i vesela atmosfera i svi uživaju. "Od prijatelja za prijatelje" atmosfera i to je baš gušt.

Radi li se na novom izdanju i da li možemo da očekujemo neki EP ili album ubrzo?

Pa gledaj, mi već godinama završavamo prvi album, a uporedo izbacujemo neke druge stvari. Taj album će kad-tad ugledati svjetlo dana, ali kada to nitko ne može znati. 7 pjesama od 13 je gotovo, a ostatak će biti gotov

kada se Nikola i ja zaletimo na dva dana u Sarajevo, nađemo sa Benjaminom i završimo sve. To nam je treći pokušaj završavanja tog albuma do sada i nadamo se da će biti posljednji jer ovo razvlačenje kroz četiri godine je baš dopizdilo. Osim toga siguran sam da ćemo kroz sljedeću godinu izbaciti barem jedan kraći EP.

Snimili ste split sa Smrt Razuma. Kako si zadovoljan sa izdanjem?

Ma ja sam stvarno prezadovoljan split izdanjem sa Smrt Razuma. Smrt Razuma je odličan bend i mislim da nismo mogli "uteferit bolji", kako je Gera (Pože-ga) rekao. Uz to, kaseta izgleda odlično, cover art je super, dizajn je super i oba benda imaju po 3 pjesme. Sve se nekako lijepo složilo. Zato hvala Jeci na crtežu, Atlji na dizajnu i Kruni koji se najviše pomučio oko kasete i bez kojeg iste ne bi bile tako dobre. Nisam zadovoljan jedino time što kasnim sa pošiljkama kasete. Nadam se da mi svi koji ih možda još uvijek čekaju ne zamjeraju haha

Jeste li imali u planu da posjetite Crnu Goru?

Imali smo u planu doći u Crnu Goru, naša prva svirka je bila baš sa crnogorskim hardcore bendom Gomila Nesklada. Bilo je nekih ideja da im se javimo za svirku, ali nikada nije došlo do konkretne inicijative, a stvarno bi voljeli doći u CG. Iskoristit ću sada priliku i reći da smo mi voljni doći na svirku više-manje bilo gdje. Tražimo samo smještaj, hranu i piće. I novac za gorivo bi bio super, ali ako nas uhvatite početkom mjeseca i oko toga se možemo dogovoriti. Prvenstveno nam se putuje, svira i druži - to su prioritete, ostalo je bonus.

photo: Noah Cvijanović

by Igor Poprocki

ESTETIKA BUKI

Oduvek sam bio ljubitelj, a i više inspirisan sirovijim zvukom u ekstremnoj muzici. Mnogo više nego sa sterilnom plastičnom hiper produkcijom.

Nakon više od 15 godina slušanja ekstremnog metala, a pogotovo black metala nekako me je uvek privlačila estetika buke i ogavnosti u hc nois panku.

Gomila primitivnih jednostavnih riffova, haotična šizofrena energija mi je uvek podizala adrenalin poput najjače droge.

Bendove koje sam otkrio su mi i dalje ostali favoriti u tom žanru buke, noisa u pank muzici ili kako bih rekli "anti muzici" haha.

Tako da evo nekoliko mojih preporuka odličnih Japanskih bendova, a i takođe nekoliko ostalih iz drugih zemalja.

1. D-clone - Enjoy D-Beat & Noise.
2. Kyojinbyo - Black Current Hard Coar
3. Napalm - 1984-1986
4. Screaming Noise-Fuck the hero
5. Varaus ss
6. GAI - Extermination
7. Human Gas - Explosives
8. Kuro - Who The Helpless
9. Dust Noise - Destroy Everything

A i nekoliko ostalih odličnih bendova iz drugih zemalja.

10. Enzyme ? - Abuse Of Power
11. Languid - Unreleased
12. Fuckheads - 2011 Summer Tour Tape
13. Lebenden Toten - Near dark. Definitivno moj omiljeni bend u tom žanru noisa i hc-a.

Skoz haotične gitare koje teraju krv na uši i detaljno naglašen bass koji vodi celu priču uz pratnju ženskog vokala.

MAID OF ACE

Maid of ace je jako popularan all girl bend iz Hejstings Engleska. Cine ga četiri sestre. Intervju je urađen relativno ranije kada je izašao album Live Fast Or Die (2020). Međutim za cijelo to vrijeme bend je samo rastao i predstavlja must see bend koji čuva duh britanskog pankaa.

Novi album je napolju. Moram reći da je to najbolje što sam čuo u poslednje vrijeme. Energija je sjajna. Misliš li da to možete iznijeti na koncertima?

Hvala ti! Volim da mislim da možemo, ha. Ova godina je očigledno jedan veliki mamurluk (vrijeme Kovida), ali bićemo oštri kao noževi kada dođe vreme za svirkul... Ponovo učite pjesme, lenjivci!

Odrasli ste kao bend. Da li osjećate da postajete popularniji, s obzirom na to da svirate mnogo koncerata?

Eee, polako se penjemo na listi, ha. Ko zna, možda ćemo jednog dana biti headlineri festivala, voziti naše malena pojačala

i priključivati naše tjunere... Ovo je za Anu.

Pričaj mi o počecima u Hastingsu. Kako ste odlučili da formirate bend?

Pa... to nije bila toliko odluka, koliko prirodna katastrofa, ha. U to vrijeme smo živjeli kod našeg djede u bungalovu. Ja i Abby smo počeli da sviramo u potkrovlju, zidovi su bili kao papir, ili se pridružiš buci ili je trpiš.

Najbolji odgovor koji sam pročitao kada su te pitali kako ste se upoznali je bio tvoj odgovor. "Udarili smo se u jaja naših tata i rekli... 'ako uspijete, formiraćemo bend!'... Sve smo sestre. Kako je tata reagovao kada ste formirali punk bend?

Ha, da, očigledno sam bila na drogama. Naši roditelji su uvijek bili podrška bendu, zapravo, ali to nije nešto u šta želiš da se uključe. Ti si ljut i zbunjen tinejdžer. Ha, "IZLAZI."

In evil hour, Brassick, Ramonas, postoje bendovi sa djevojkama. Misliš li da je scena danas liberalnija u smislu seksizma i mačoizma nego ranije?

Prvo, pozdrav našim drugarima u tim bendovima!... Rekla bih da jeste, iako to i dalje postoji. Samo treba da ih dokažeš pogrešnima, zar ne? Svi prije nas su otvorili put i mi samo treba da nastavimo.

Dobro se slažete. Šta bi se desilo da neko od vas napusti bend?

Eee, niko ne napušta bend. Povezani smo KRVLJU. KRV, DAAA-MNIT. Ponekad nam samo treba malo odmora ili kompromis, samo čekam da Amy pita može li povesti svog konja na turneju.

Koliko često ti ljudi kažu da tvoj glas podsjeća na Brody Dalle?

Ha, prilično često tokom godina, vidim sličnost, naravno, i uzimam to kao kompliment. Ona ima sjajan glas, daleko bolji od mog! Ne pokušavam da zvučim kao bilo ko. Bila je veliki uticaj na mene kao mladu tinejdžerku, bila je prva žena koju sam zapravo čula kako pjeva na taj način, sa grubošću i agresijom, i to je bio veliki prelomni trenutak, mislim. VOLIM TE, BRODY.

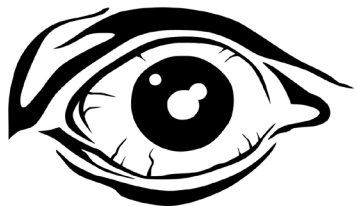
Kako komentarišeš sav taj haos sa rasizmom u svijetu?

Nikada neću razumjeti nekoga ko sudi po boji kože umjesto po karakteru. To mi je jednostavno nevjerovatno. Doslovno si glup. Ljudi su ljudi. Ti si ljubazan prema meni, ja sam ljubazan prema tebi. I tako treba da bude. **PODUČITE SVOJU DJECU KAKO TREBA.**

Hvala ti puno na intervjuu!

Oi! Hvala!

MODERN ILLUSION

RECORDS

Čim smo napravili fb page za zine, javio nam se Christian Roth. Lik koji je sa bratom osnovao novu izdavačku kuću - Modern illusion records. Fokusiraju se na sve vrste punk i hc zvuka, iz Ulma su, južna Njemačka. Prirodno su antifašisti, antiseksisti, antihomofobici i takva će im etiketa biti. Počeli su da izdaju kasete i prvo što najavljuju jeste demo benda Wired Shut iz Portlanda. Sastavljen od članova bendova Slapshot, Hoods i Sinking ships. Sledeće što najavljuju do kraja godine jeste još jedan old school američki hc punk bend koji ne otkrivaju za sada.

<https://modernillusionrecords.portfoliobox.net/>
<https://wiredshutpdx.bandcamp.com/releases>

PREMOTAVANJE GRADSKI RADIO
103.0 MHz FM

**Razgovori
sa najznačajnijim
regionalnim
muzičkim imenima**

Autor:
Đorđije Njunjić

subota
20:00

**PopQlt magazin
mulj.net**

/// Priče iz PopQlturane galaksije za slučajne prolaznike, putnike namjernike i autostopere... ///

JOIN US

**AKO VOLIŠ
MUZIKU
I ŽELIŠ DA
PIŠEŠ O NJOJ
NA PRAVOM
SI MJESTU!**

JAVI SE!!!

SMG & PopQlt